

твърдѣ голѣмо препятствіе отъ страна-та на Гръцко-то духовенство, което ся взе да бѣде главнии стражъ на православіе-то. Но това препятствіе не забави да ся яви изненадѣйно съвсѣмъ отъ друга страна, а именно отъ страна-та на протестантство-то. Англіискій и Холландскіи посланници въ Константинополъ не можиха да гледатъ равнодушно на Језуитски-тѣ тамъ успѣшни дѣйствиѣ: едно отъ ненависть къмъ католицизмъ-тѣ, а друго отъ политически интересъ, защото заедно съ распространяванъе-то на католицизмъ-тѣ Језуити-тѣ сѣ работили и за утвържденіе-то на французско-то вліяніе между Источни-тѣ Христене. Рѣчени-тѣ посланници се рѣшиха да употребѣтъ всички-тѣ си средства за да развалѣтъ планове-тѣ на Језуити-тѣ. — Отъ тогава се начена въ Константинополъ една твърдѣ занимателна борба между Језуити-тѣ и Французскіи посланникъ отъ една страна, и Англіискіи и Холландскіи посланникъ отъ друга. — И едни-тѣ и други-тѣ сѣ гледали да расположѣтъ къмъ себе си правителство-то, та съ негова помощъ да одържатъ върхнина, и за това нѣщо всякакъ сѣ клеветили единъ другиго. Тѣй на примѣръ, Англіиско-то правителство е доказвало на Султанъ-тѣ, че папа-та и католически-тѣ дръжави мислѣтъ да разсипатъ Туреско-то царство, а пакъ французскіи посланникъ отъ своя страна е говорилъ сѣщо-то за протестантски-тѣ дръжави и е съвѣтовалъ да се изгонѣтъ всички протестантски чиновници изъ Туреско-то царство, като зловредни за негова-та безопасность ⁷⁾. За тази борба между католици-тѣ и протестанти-тѣ и за отношеніе-то къмъ нѣж на Гръцко-то духовенство твърдѣ е характеристична исторія-та на Кирилла Лукарія, който стѣпи на патриаршескіи вселенски престолъ

⁷⁾ Пихлеръ Gesch. der k. Tr. I, 508.